

מזי

קשרי-תקשור לביצוע עבירה.

דולר לשנה, במשך עשר שנים, מתוך התוצאות של הפרוייקט. מה שנאמר לי — וזה יוכח בכל מקום — הוא שחלק מכסף זה ילך במושרין למיסלגת העבודה.

(ואת היתנה נבואה בטוחה. הסידור אכן מוכחש בכל מקום. אבל הרברים נכתבו עליידי ולך מייד אחרי שנפגש עם רפפורט, ומפיו. איזה עניין היה אז לרפפורט. לשקר? ואם לא אמר את הרברים, מדוע דרש עכשיו חסינות מאישום פלילי בעניין השוחר?)

חשוב לקרוא קטע זה בעיון. הנימה הגזענית משכה את כל תשומת-הלב, אך יש בה גם מסר אחר: שמוצדק לשלם שוחר למיסלגת-העבודה מסני שהאיני-טרם האמריקאי מחייב את עליית מיס-לגה זו. זהו, "ההגיון הברורי".

יתר על כן: ברור כי המידע, גם ביחד לאשכנזים/ספרדים, בא מפיו של רפפורט, ירידו הקרוב של פרס, וממי שמע רפפורט תיאורה זו?

● רפפורט אמר (לדולר) כי פרס הדגיש בתוקף ששיחורור ויר (אחד מכנייה-העבודה האמריקאיים בלבנון) היה תוצאה של מאמצי ישראל, ושלה בלבד. הוא (פרס) אמר שסדר גם את שיחורור השישה הנותרים. יש הרגשה שארצות-הברית, חייבת, (מראות במקור. הכוונה היא שארצות-הברית חייבת חוב לישראל בשל מאמצים אלה), וכי הגשמת הפרוייקט, כפי שפורט בתוכיר שלי, מתאימה.

זהו פסוק סנסציוני. עד כה טוען פרס כי ישראל עשתה טובה לארצות-הברית, בכך שהסכימה להנחת צינוריה-הנפט. כאן מופיעים הרברים בצורה הפוכה: שהנחת הצינור היא בגדר טובה לישראל, או לפרס.

הכיצד? כאשר ישראל נדרשה לשעבר 400 מיליון דולר מכספים המגיעים לה, אך זה מהווה טובה לישראל? היכן כאן הטובה לישראל, שיש בה משום חזרת-חוב?

על כך תיתכן רק תשובה אחת: הטובה אינה לישראל, אלא למיסלגת-העבודה, בצורת התשלום הסמוי הגדול המובטח.

● ראש-הממשלה (פרס) רגיש מאוד למיכתב משלח. הוא רוצה שיוחור, אם לא תהיה תשובה מתאימה כלשהי כאשר יגיע לווישינגטון. התשובה המתאימה תהיה פגישה עם הנשיא רגן ועם באד מקפארלן, שבה יידון גם פרויקט זה. הדרושה להתחברות המיכתב באה מפי רפפורט, שדיבר בשם פרס. הפגישה עם רגן היתה רדושה כדי שהנשיא יביא לשינוי החוק, שיאפשר שיעבוד הכספים הישראליים.

● אכלתי ארוחת-ערב בביתו של רפפורט ונפגשתי עימו בהדר-העבודה שלו. אז הראה לי ונתן לי את המיכתב המצורף לתוכיר זה... בקשתו (המשך בעמוד 42)

הפחם, רס רון (שאישר זאת באוזני העולם הזה). רפפורט גם מינה את שימרון קרבינסקי כנציגו בישראל, לטיפול בעניין זה.

● כמה חודשים לפני הבחירות של 1984 נותרה מיסלגת-העבודה בלי כסף. רפפורט נזעק לסייע, ונתן מיליון דולר, מתוך הנחה שהוא יקבל אותם בחזרה כאשר תעלה מיסלגת-העבודה לשילטון, כפי שציפיה אז. באותה השעה רצה רפפורט במניות של "סז", בעסקים הקשורים בהסבה לפחם, ובעסקים נוספים, שהיו כולם תלויים בממשלה.

● לאחר-מכן איכזב פרס את ירידו (כפי שאיכזב את אל שווימר בפרשת איראן ואת בלס בעסקי-הקיבוצים. שני אלה תרמו גם הם תרומות גדולות למערכת-הבחירות שלו). שחל, שהתמנה כשר-האנרגיה, סידר שאת מניות פו יקבל גדי זאבי. עסקי-הפחם לא יצאו לפועל. היה נראה לרפפורט כי התרומה שנתן ירדה לטימיון.

● בתחילת 1985, אחרי שפרס הפך לראש-ממשלה, החייתה חברת "בכטל" את רעיון צינוריה-הנפט. על רפפורט הוטל להשיג משימרון פרס, ירידו, את הערבות החריגה שהיתה חיונית לביצוע פרויקט-המיליארדיים.

● במיוזכר שכתב ולך למיז נאמר כי רפפורט, כבר השקיע מיליון דולר מכספו, וסבור שעליו להשקיע בבטיחה עוד שלושה עד המישה מיליון. לא נאמר איך השקיע ובמה. ברור כי הכוונה היא לתרומה שנתן למערכת-הבחירות של שימרון פרס.

● בתוכיר אחר של ולך למיז נאמר: "ב' ר' (ברוס רפפורט) מימן במשך זמן רב סקרים פריטים בישראל למען מיסלגת-העבודה-פרס."

תמונה של פסיכס

ה תזכירים של ולך למיז מגלים תמונה ברורה של הצעה לשחרר את מיסלגת-העבודה. התמונה היא פסיכס של עשרות מיספטים, הפוזרים בתזכירים.

שני התזכירים נכתבו ב-25 בספטמבר 1985, שישה ימים אחרי שפרס כתב את המיכתב-בכתב-יד למיז. באחד מהתזכירים נאמר כי ב-19 באוגוסט הובהל ולך באופן פיתאומי לז'נבה, כדי להיפגש עם רפפורט. במקומות רבים בתזכירים אמר כי המידע הכלול בו בא ישר מפיו של רפפורט, ירידו האישי הטוב של פרס.

הנה קטעים מתוך התזכירים: ● "להלן פריטים מסויימים של מידע שב' ר' (ברוס רפפורט) מסר לי..."

● (בווישינגטון עושים קשיים לרפפורט) בעיקר בגלל העובדה שברוס רפפורט, עומד לעשות המון כסף (מרכאות במקור) כפרוייקט זה. נכון שהוא החמיר את המצב כאשר סיפר, שלב מוקדם, שהוא עומד לספק 50 עד 100 מיליון דולר.

● הוא (רפפורט) אישר את הסידור שעשה עם פרס, שלפיו תקבל ישראל 65 מיליון עד 70 מיליון

החזר המיכתב המקורי (הוא לא הוחזר) היה נשאר בוודאי העתק צילום בידו האמריקאי.

● מדוע התנהל כל העניין באמצעות אנשי-עסקים פרטיים, ולא בדרג ממשלתית?

אילו היה הכל כשר, היו העניינים מסתדרים באמצעות פקידים ודיפלומטים. העובדה שהיה צורך להפעיל אנשי-ביניים מפוקפקים, מאכזרים ורודפי-הזדמנויות, יש בה כשלעצמה ראייה לכך שמשוהו לא היה כשר.

כשהעניינים הממלכתיים הם כשרים, אין צורך לשכור ירדירם פרטיים, אנשים שיש להם השפעה על מנהיגי המדינה — כפי שנאמר בפירוש במימכים.

● מדוע היה צורך בכספים בעלי-סמכות ובמיכתבים בכתיב?

גם זוהי ראייה-בעליל שמשוהו אינו כשר, ושכל המעורבים ירדעו זאת היטב. מדוע היה פרס צריך לכתוב מיכתב בכתיב, רצוף שגיאות באנגלית (שליטתו של פרס בשפה זו, כמו שליטתו בבין ושמי, היא שיטחית ורופפת, ואין הם יכולים לדבר או לכתוב בלי שגיאות). זה די מביש לראות מיסמך של ראש-ממשלה, הכתוב בשגיאות גסות.

● מדוע בליכך השתוקקו אנשי-פרס להשיג את המיכתב בחזרה, זמן רב לפני שעלה בכלל השש שמו? שמשו נושא לחקירה?

● מדוע היה צורך — פעם אחרי פעם — לרמוז שיש מסרים בעלי-סמכות, שהם בליכך עדינים עד כי אי-אפשר כלל להעלותם על הנייר?

● ולכסוף: מזה היה תפקידו של ברוס רפפורט כפרשה זו?

רפפורט השקיע בבחירות

ז והי השאלה המכרעת. דמותו של רפפורט היא המפתח לפרשה כולה.

הנה העובדות, המתפרסמות כאן בראשונה: ● רפפורט, יורד מישראל, בעל וילה יפהפיה ליד אגם ז'נבה — שבה לן פרס כשהורמן לשם — עוסק בענייני-נפט, ורצה להיכנס לעיסקי-הדלק בישראל, שהם עסק כדאי ביותר.

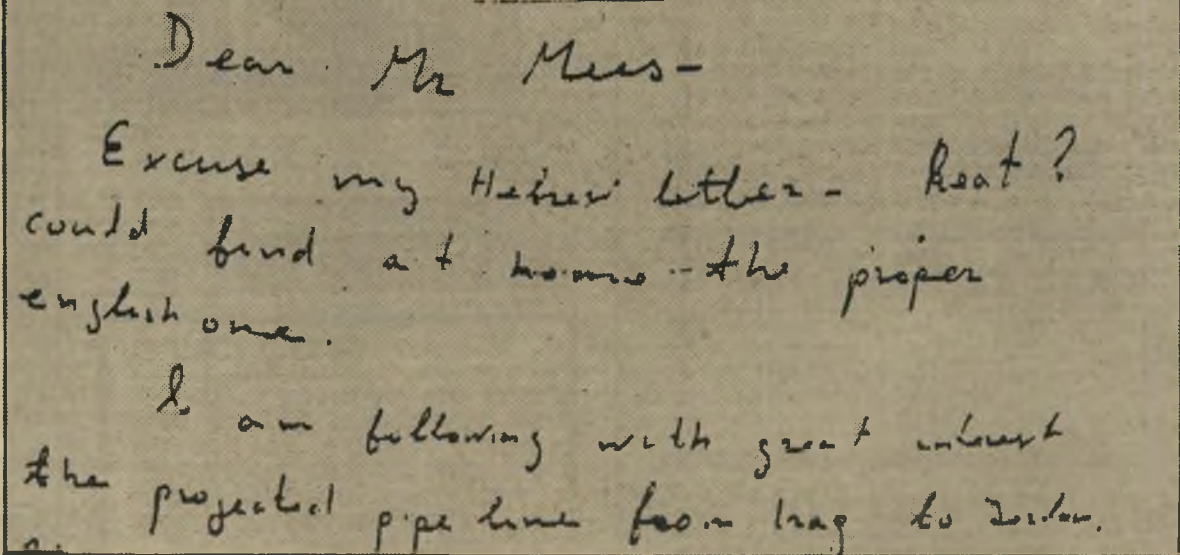
● כאשר החליטה ממשלת-ישראל למכור רכב מתכרת "פו", רצה רפפורט לקנות חלק זה. הוא סבר שהרכב הובטח לו. האם ייצג אותו עורך-הדין ותבר-הכנסת משה שחל (שלא היה עדיין שר)?

אחרי שפורסם כך בהעולם הזה, הכחיש הרובר של מייסרר האנגריה במיכתב למערכת העולם הזה שחל הכיר את רפפורט או שטיפל בנושא כלשהו בנוגע לו. ואילו בגליון פברואר של הירחון מוניטין סיפר העיתונאי כרציון ציטרין על קשריו של שחל עם רפפורט, שאותו ייצג גם ייצוג מישפטי. הרבר לא הוכחש באותה כתבה עליידי שחל ודוברו.

● באותה התקופה ניסה רפפורט להקים בישראל מיפעלים לשימוש בפחם תחת דלק. הוא נפגש אישית עם מנכ"ל חברת

מיכתב באנגלית רצוצה

ראש הממשלה

כתוספת אפשרית להכנסת שיקול כלכלי לארץ זו הנתונה בצרות. כפי הנראה יכולה ערבות ישראלית לעזור לסלול את הדרך להנחת הצינור הזה.

הייתי מרוחק לכת כדי לעזור. אולם דרושה מצינדו דיסקר-סיות.

אחיה בארצות-הברית באמצע אוקטובר, ואני מתכוון לדבר על כך עם ג'ורג' שולץ, שאותו אני מעריך מאוד.

בהתחשב בזמן הקצר של שהותי בווישינגטון, אני מאמין שזה יעזור מאוד אם יודיעו על כך לג'ורג' מראש.

אני אעריך את עזרתך הטובה מבחינה זו. ביקשתי את ידידי (בלשון יחיד) ברוס ובוב להביא לידיעתך את כל הסיפור, ואסמוך על שיקול-הדעת שלך לגבי הדרך הטובה ביותר לספל בעניין זה.

בתודות רבות, שימרון פרס, ירושלים, 19.9.85.

המיכתב שכתב שימרון פרס בכתיב, על נייר-מיכתבים עברי, לשר-המישפטים האמריקאי אד מיז, כתוב כולו באנגלית משובשת. יש בו כמה שגיאות-כתיב גסות. למשל:

I could not find במקום I could find

english במקום English

additive במקום additive (תוספת).

apparently במקום apparently (כפי הנראה).

an Israeli במקום an Israeli

להלן המיכתב כולו: מר מיז היקר, סלח את הראש העברי של המיכתב. (לא יכולתי למצוא בבית את האנגלי המתאים. אני עוקב בעניין רב אחרי הצינור המתוכנן מעיראק לירדן,